

ge, nu satser vi altså på, at der er kvalitet på de teatre, som støtten går til.

Om Frederiksborg Amt: Jamen man har fra Frederiksborg Amts side understreget, at hvis der skulle optages nye teatre i denne her ordning, så var det meget vigtigt for Frederiksborg Amt, at det også på et tidspunkt fik mulighed for at få et teater med, og det er Mungo Park, man tænker på.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Puha, jeg får helt ondt af ministeren, der sådan skal løbe rundt og snakke med alle.

Jeg kan trøste ministeren med, at hårdt arbejde er det bedste middel mod lediggang, så det kan hun jo så trøste sig med.

Jeg vil så sige, det er jo altså os herinde, der lovgiver, uanset hvad der måtte diskuteres om det andre steder, og det er godt at holde fast ved det.

Jeg synes, det er glimrende, hvis man kan sikre sig, at vi ikke får konflikter, men det kan jo ikke nytte noget, at vi har en lovgivende instans, der skal sidde og korreksere vores herinde, og så må det klares i forhold til det.

Det vil sige, at hvis det ligger på vores bord, så er det os, der har ansvaret for, hvordan det kommer til at se ud til sidst, sådan er vilkårene jo for det.

Så lige om den der kulegravning. Altså jeg mente ikke med mit spørgsmål, at der ikke var teatre tilovers, når vi også havde taget DST, men jeg mente, at der var en række af de spørgsmål, der skal gennemarbejdes, som jeg egentlig mener også kommer til på en eller anden måde at berøre det foretagende her, f.eks. spørgsmål om udvikling, eksperimenter og alt det der. I hvilket omfang kunne det egentlig have været Teaterrådets opgave altså i forhold til DST? Det er sådan nogle ting, der har spøgt lidt i mit bagehoved.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Selvfølgelig er det os, der er lovgivere. Men i det her tilfælde kan vi altså ikke bare sige til en række amter og kommuner, at nu har de værsgo at betale ved kasse A. Sådan spiller klaveret ikke. Vi kan ikke pålægge disse amter og kommuner noget som helst. Det er kun, hvis de

vil selv, og derfor er det interessant, om de vil eller de ikke vil, i og med at det er mere end 60 pct. af bevillingen, der rent faktisk kommer fra amterne og kommunerne, og de penge kan vi ikke undvære, de er fantastisk vigtige, hvis DST-ordningen skal fortsætte.

Så igen til spørgsmålet om kulegravningsudvalget og udviklingspuljen. Jeg tror rent faktisk, at det, at vi sætter kulegravningsarbejdet eller udredningsarbejdet i gang, i sig selv kan give anledning til, at der bliver udviklet nogle fornuftige principper bl.a. for, hvordan sådan en udviklingspulje kan anvendes. Det vil sige, at det bliver jo netop op til DST-styrelsen at tage stilling til udviklingen, så garantipuljen kan anvendes. Der har man så chancen for at lytte til de erfaringer, der kommer fra den nye teaterarbejdsgruppe.

Men lad mig også understrege omkring udviklings- og garantipuljen, at ideen jo er, at i det øjeblik, at nogle teatre har haft stor succes og tjent mange penge, så kan pengene gå tilbage i udviklingspuljen, der så kan bidrage til at udvikle det antal teatre, der er i støtteordningen. Derfor kan man ikke umiddelbart forestille sig, at man bare flytter hele puljen over til f.eks. Teaterrådet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. februar 1999, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvisse til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.43